

El MónFilmat més ebrenc tanca este cap de setmana amb jóvens promeses

El festival internacional encara la recta final posant l'accent amb els audiovisuals que tenen vincles amb les Terres de l'Ebre.

Amposta M. P.

Des del passat dissabte s'està celebrant a Amposta la tercera edició del Festival Internacional de Cinema i Paisatge MónFilmat. La inauguració fou de luxe, amb l'estrena de *Formentera Lady*. El festival també pretén posar en valor aquells treballs que tenen algun vincle amb les Terres de l'Ebre. Així, demà dissabte a les 20 hores al Casino es presentarà amb la directora el curtmetratge

Lia de Marta Viña, una jove promesa del cinema català, amb arrels a Bot, que a més està treballant en el seu primer llargmetratge *Anne*, rodada a la Terra Alta i del qual se'n podrà veure el tràiler. *Lia* va guanyar el premi Laus d'Or d'estudiants. El seu debut en el llargmetratge, en procés, és un viatge emocional d'una mare, una filla i el seu procés d'adopció.

"*Lia* passa la seua vida tancada en si mateixa per por d'enfrontar-se a situacions complicades i inevitables. Una trucada la farà adonar-se que ha d'abandonar la seua banyera", explica Marta Viña al SETMANARI L'EBRE. "És un curtmetratge que transmet emocions representades a través de les accions contemplatives de la protagonista i es poden

visualitzar amb tres etapes diferents, fet que mostra l'aprenentatge en este recorregut. La història tracta de la superació. No només parla de la protagonista, sinó sobre tothom, sobre tot allò que coneixem encara que no ho haguem viscut en primera persona. Tracta de la vida i del creixement personal de l'individu", detalla. La jove directora afirma així mateix que l'obra "parla de mi i del meu procés de conèixer-me. Però sé que parla de moltes més ànimes perdudes que també s'han arribat a trobar en algun moment de la seua vida o si més no, tinc l'esperança que ho faran".

Viña (Tarragona, 1995), que aviat serà graduada en Audiovisuals i Multimèdia, ha visitat Bot tots els estius de la seua vida, ja que la seua família és del poble terraltí. "Tinc un vincle especial amb esta terra, no tant pel que jo he viscut sinó per totes les històries que han pogut compartir amb mi els meus pares i fins i tot avis. I d'estes converses, va començar a nàixer *Anne*, rodada íntegrament a la Terra Alta", concreta la directora.

Tot just fa un mes van acabar els rodatges d'este llargmetratge, i la directora espera que al desembre esti-

Fragment del curtmetratge *Lia*, de Marta Viña.

ga acabat. "Hem seguit una metodologia molt experimental i creativa, hem rodut per estacions de l'any i per tant, la fase de producció ha estat molt llarga però molt enriquidora per a tot l'equip. Ara mateix es troba en la fase de postproducció que durarà uns pocs mesos. El resultat ha de ser l'esperat, pel qual hem lluitat tant i gaudit d'esta manera tan especial", valora.

Per una altra banda, diumenge a les 18 hores al Casino també es tindrà ocasió de veure el documental *Nueve días sin Fidel*, de Jesús Labandeira, Rudy Jordán i la rapitena Sofia Cabanes, un testimoni de primera mà de com es va viure la mort de Fidel Castro a l'Havana els primers moments d'anunciar-se. I finalment, també estarà present al festival l'ull-

deconenc Manel Raga, que presenta dos documentals experimentals *Ulldecona Umoljani* i *Manel viu a Sarajevo*, sobre la seua experiència a Bòsnia fent un doctorat en guió i direcció de cinema a la Film Factory, una escola dirigida pel cineasta hongarès Béla Tarr.

Ulldecona Umoljani és, en paraules del director, "la primera aproximació a un espai completament nou, a un poble, Umoljani, del qual intento formar part molt lentament... però també és l'inici d'un diàleg entre la realitat que hi ha davant la càmera i una altra realitat més íntima, feta de records, memòries i imatges que van sorgint mentre rodo i que formen part d'Ulldecona". *Manel viu a Sarajevo*, per una altra banda, naix d'un projecte

col·lectiu on es plantejava a una sèrie de directors realitzar un curtmetratge que parlés de la seua idea de "casa". "I "casa", penso que és una paraula molt complexa, sensible, difícil d'explicar... Quina és la nostra autèntica casa? Què significa? On és? O quina relació tenim amb esta casa quan, per exemple, fa anys que vius a l'estranger?", argumenta Raga.

Ambdós documentals tenen un estil molt similar, amb forma de diari, i incidint en l'experiència de viure a l'estranger i amb el conflicte que això origina. Raga (Ulldecona, 1985) és màster en Direcció de Cinema a l'ESCAC de Barcelona i des del 2010 treballa com a realitzador amb la Fura dels Baus. El 2013 va estrenar el curtmetratge *La gallina* a la 70a Mostra de Venècia. "Vaig viure a Sarajevo durant quatre anys i tornava a Ulldecona sempre que m'era possible. Recordo que durant una temporada vaig somiar diverses vegades que arribava a Ulldecona en tren: a través de la finestra veia els camps d'oliveres i reconeixia aquells colors i aquella llum tan poc freqüent a Bòsnia, passava per davant les Ventalles, de l'ermita i finalment arribava a Ulldecona. I despertava. Durant la meua època d'estudiant a Barcelona, mai hauria imaginat que idealitzaria cap tram de la Renfe, tampoc el que arribava al meu poble".